



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De indiscreta taciturnitate. Cap. XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

¶ *Quod multiplex risus malus sit.*

Ex his satis manifestum est quanta sit fatuitas securitatis, ad risum talem excitant. ¶ Item notandum quod est risus invidia, risus perfidia, risus infania, risus vanitatis pura, & risus potentia. De risu inuidia loquitur Poeta describens inuidiam. Risus adest nunquam, nisi quem fecere dolores. De risu perfidia legitur Prou. 10. Quasi per risum stultus operatur scelus. De risu infania legitur Prou. 15. q. Stultitia est gaudium stulto. Vnde Aug. Malunt sapientes se habere sanos lugentes, quam phrenetici ridentes. Item Aug. dicit: Gaudium mundanorum, gaudium phreneticorum. Risus vero pura vanitatis est, cum aliquis ex fatua lenitate ridet. Ad quem risum possumus referre quod legitur Vitae patrum de quodam sene, qui vidit quendam ridentem. dixit ei: Coram caeli & terrae Domino rationem totius vitae nostrae reddituri sumus, & tu rides. Risus vero prudentiae est rarus & tacitus. Vnde Eccl. 21. Fatuus in risu exaltat vocem suam, vir autem sapiens vix tacite ridebit. Et Iob 29. Si quando timebam ad eos, non credebant. Greg. Prelatus debet se saliter habere ad subiectos, vt ridens timeri, & iratus posse amari: ne nimis latitia vilem, vel immoderata seueritas reddat odiosum. ¶ Notandum, quod sicut risus praesentis vitae debet esse rarus & modicus: sic luctus frequens & multus. Monemur autem ad hoc exemplo Christi, quem ter legimus fleuisse, risisse vero nunquam legimus. Fleuit Iesus super ciuitatis destructionem Ierusalem. Luc. 19. & ad Lazari suscitationem, Io. 11. & in agonia quam dolentius orauit, de quo fetu habetur ad Hebr. 5. Monet etiam ad hoc multiplex materia luctus, quam in mundo isto videntur & hoc quod lachrymae nostrae in suo valore sunt. De hac materia requirit in tractatu de Luxuria, in cap. de choreis.

De indiscreta taciturnitate.

CAP. XXIII.

Sequitur de indiscreta taciturnitate. Et notandum quod sicut vitiosa est loquacitas, sic etiam vitiosum est semper tacere. Vnde Eccl. 3. Tempus tacendi, & tempus loquendi. Ipsi. Seruanda est lingua, non insolubiliter liganda. Ber. Mors & vita in manibus linguarum. Ideo ori ponenda est custodia, vt nec vitalem aedificationis clausura damnet, nec letalis pernicies liberum sortiatur egressum. ¶ *Quod tacere in prelatiis malum sit. & maxime a verbo predicationis.*
TACITURNITAS vero praecipue est reprehensibilis in prelatiis, qui docere habent populum. Illis enim tacere a verbo predicationis, mors est. vnde Exo. 28. praecipuum est quod in vestimentis partibus vestium sacerdotalium fierent tintinnabula aurea.

mista malis punicis, vt audiretur sonitus, quando Aaron ingrederetur & egrederetur Sanctuariū in conspectu Domini, & non moreretur. De quo verbo loquēs Gre. dicit: Sacerdos ingrediēs & egrediēs moritur, si de eo sonitus nō auditur: quia cōtra se irā æterni iudicis prouocat, si de eo sonitus prædicationis nō pcedat. Ad idē pertinet illud quod legitur Ezech. 33. Si speculator viderit gladium venientē, & nō insonuerit buccina, & populus se nō custodierit, veneritque gladius, & tulerit de eis animam: ille quidē in iniquitate sua captus est: sanguinē autem eius de manu speculatoris requirā. A post. 1. ad Cor. 9. Væ mihi si nō euāgeliza- uero. Ad prælatū specialiter pertinet illud Esa. 58. Clama ne cesses. & illud Osee 8. In gutture tuo sit tuba. & illud Esa. 7. Væ mihi, quia tacui. Si propter taciturnitatē prælati aliquis pereat, simile est ac si ipse eū interficiat. vnde Paulus Act. 20. Mūdus sum à sanguine omniū. Non enim subterfugi quo minus annūtiarem omne cōsiliū Dei in vobis. Innuēs per oppositū q̄ reus esset sanguinis eorū, si ipse eis nō annūtiasset. Indiscreta taciturnitas dis- suadetur Eccl. 4. Vbi legitur: Ne retineas verbū in tēpore salutis.

De octo remediis contra peccatum linguæ. PARS III.

Postquam dictum est de peccato linguæ & custodia in com- muni, & specialiter de 24. peccatis linguæ, cōsequenter tan- gendū est aliquid de remediis contra peccatum istud. Et pone- mus octo remedia cōtra peccatum illud. ¶ Primum remedium est consideratio periculi, quod est in loquēdo. Tunc porta alicuius castrī cautiū aperitur, quando notū est domino castrī, quod hostes portæ insidiātur. Vnde cum hostes inuisibiles, portæ eius specialiter insidientur, cum cautela magna aperiēda est. Ad hoc remedium potest referri illud Job 40. Memento belli, & ne ad- das amplius loqui quicquam. ¶ Secundum remedium est consi- deratio tam nobilitatis quā vtilitatis huius membri. De qua nobilitate & vtilitate, habitum est in principio huius tractatus, vbi dictum est, quod in lingua præcipuē indecens sit immundi- tia, & quod diuino officio præ cæteris membris deputata sit.

¶ Tertium remedium est, quod homo cōtra portam oris quasi quasdam barras facit. Barræ istæ sunt proposita firma declinan- di personas illas cum quibus peccare solet per linguam, vel loca illa in quibus solet habere occasionē per linguam peccandi, vel silentiū tenendi horis, in quibus facilius homo per linguam la- bitur, vt hora post cibum, & alia similia proposita, quæ custo- diunt hominem ne offendar in lingua. De barris istis legitur Prouerb. 18. Frater qui adiuuatur à fratre, quasi ciuitas firma: & iudicia